

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobkyně: N. R.,** zastoupené Mgr. Karlem Neubertem, advokátem se sídlem Třebíč, Hálkova 4**,** proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3**, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě, č. j. 61 Az 64/2004 - 11 ze dne 22. 6. 2004,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 61 Az 64/2004 - 11 ze dne 22. 6. 2004 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla kasační stížností nadepsané usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým bylo ve smyslu § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odmítnuto řízení o její žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-656/VL-10-04-2004 ze dne 5. 3. 2004. Tímto správním rozhodnutím byla žádost stěžovatelky o udělení azylu zamítnuta podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále též „azylový zákon“ nebo „ZA“). V odůvodnění usnesení o odmítnutí řízení krajský soud uvedl, že stěžovatelka proti uvedenému správnímu rozhodnutí podala žalobu. Soud stěžovatelku usnesením vyzval, aby ve stanovené lhůtě přeložila žalobu do českého jazyka, a zároveň ji upozornil, že podání nebylo podepsáno. Současně měla stěžovatelka uvést žalobní body. Přestože stěžovatelka uvedené usnesení převzala dne 14. 4. 2004, žádným způsobem na něj dle soudu nereagovala. Soud uvedl, že účastník řízení má sice právo před soudem jednat ve své mateřštině, tedy svou mateřštinu používat při soudním jednání; nelze však dospět k závěru, že by účastník

řízení měl rovněž právo používat mateřský jazyk v písemných podáních, včetně žaloby. Protože stěžovatelka podle soudu neodstranila vady podání ve lhůtě k tomu stanovené, a pro tento nedostatek není možno v řízení pokračovat, soud řízení ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

Ve včas podané kasační stížnosti stěžovatelka uznává, že byla usnesením krajského soudu vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce předložila doplnění svého podání. Vzhledem k tomu, že sama nebyla schopna toto podání předložit, požádala své přátele o přepracování původního podání tak, aby bylo v intencích požadavků krajského soudu. Dne 26. 4. 2004 ve spolupráci s osobami, které tvrdily, že uvedenému usnesení porozuměly, podala požadované doplnění ke krajskému soudu. Vzhledem ke svým omezeným jazykovým znalostem nepoznala, že v podání není uvedeno číslo jednací, ke kterému má být toto podání přiřazeno. Domnívá se však, že vzhledem ke skutečnosti, že na výše uvedené usnesení reagovala (i když bez uvedení čísla jednacího, v důsledku čehož její podání nebylo zařazeno do správných spisových materiálů), nejsou splněny důvody pro odmítnutí její žaloby. Proto stěžovatelka požádala Nejvyšší správní soud, aby napadené usnesení zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení. Zároveň požádala o přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti ve smyslu § 107 s. ř. s. a o ustanovení právního zástupce z řad advokátů.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že žaloba stěžovatelky doručená dne 15. 3. 2004 krajskému soudu není sepsána v českém jazyce a není podepsána. Usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 61 Az 64/2004 - 6 ze dne 18. 3. 2004, kterým byla stěžovatelka vyzvána k odstranění v odůvodnění uvedených vad podání ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, bylo stěžovatelce doručeno dne 14. 4. 2004. V soudním spise je založeno rovněž podání stěžovatelky označené jako žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky č. j. OAM-656/VL-10-04-2004 ze dne 5. 3. 2004. V tomto česky psaném a podepsaném podání, jež bylo krajskému soudu doručeno 28. 4. 2004, vyjadřuje stěžovatelka svůj nesouhlas s rozhodnutím žalovaného a sdělila důvod, pro nějž se nemůže vrátit do Moldavské republiky. Tím je především nebezpečí ze strany mafie, která ji hledá a která sleduje její domov. Stěžovatelka rovněž uvedla, že se obracela s žádostí o pomoc na moldavské orgány činné v trestním řízení, avšak neúčinně. Proto požádala o azyl v České republice a proto požaduje zrušení správního rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o azyl ze strany krajského soudu. Podle úředního záznamu provedeného krajským soudem v soudním spise bylo 21. 7. 2004 zjištěno, že stěžovatelka reagovala na usnesení č. j. 61 Az 64/2004 - 6 podáním, které soudu došlo 28. 4. 2004. Toto podání bylo omylem zapsáno jako nová žaloba pod spisovou značkou 63 Az 116/2004.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

V dané věci má Nejvyšší správní soud za nepochybné, že žaloba stěžovatelky v podobě, jak byla podána 15. 3. 2004, vykazovala vady podání ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. Krajský soud tedy správně vyzval stěžovatelku k odstranění v usnesení identifikovaných vad podání, k čemuž jí stanovil lhůtu. Usnesení o odmítnutí žaloby, jež je napadáno kasační stížností,

pak vychází z předpokladu, že stěžovatelka na výzvu k doplnění, resp. k opravě své žaloby žádným způsobem nereagovala. Ze soudního spisu však vyplývá, že tento předpoklad krajského soudu je nesprávný, neboť v tomto spise je založeno podání stěžovatelky, které je podle obsahu třeba posoudit jako opravu žaloby, resp. překlad původní žaloby. Toto podání stěžovatelka doručila krajskému soudu ve lhůtě stanovené v jeho usnesení obsahujícím výzvu k doplnění podání. Podání stěžovatelky ze dne 28. 4. 2004 je vyhotoveno v českém jazyce, je podepsáno a obsahuje přinejmenším jeden žalobní bod, byť nedokonale formulovaný. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud zjistil, že v řízení před Krajským soudem v Ostravě nebyly splněny podmínky pro odmítnutí podání stěžovatelky podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť původní žaloba byla stěžovatelkou ve stanovené lhůtě doplněna, resp. opravena. Na tom nic nemění skutečnost, že doplnění nebylo označeno správnou spisovou značkou, v důsledku čehož měl krajský soud za to, že se jedná o novou žalobu, kterou zapsal pod zvláštní spisovou značku. Jak vyplývá ze soudního spisu, sám krajský soud si své administrativní pochybení, které vedlo k nesprávnému odmítnutí žaloby, uvědomil. Nejvyšší správní soud tedy shledal naplnění stěžovatelkou fakticky uplatněného důvodu kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a proto mu nezbylo než kasační stížností napadené usnesení zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení. V něm Krajský soud v Ostravě věcně přezkoumá důvodnost stěžovatelčiny žaloby. Právním názorem vyjádřeným v tomto rozsudku je krajský soud vázán (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Stěžovatelka je v řízení o kasační stížnosti zastoupena zvoleným advokátem; za takových okolností bylo bezpředmětné rozhodovat o její žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Vzhledem k dikci § 78b odst. 1 ZA, podle něhož se cizinci, který předloží doklad o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku, udělí na žádost vízum za účelem strpění pobytu, nerozhodoval Nejvyšší správní soud samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

V novém rozhodnutí Krajský soud v Ostravě rozhodne i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu